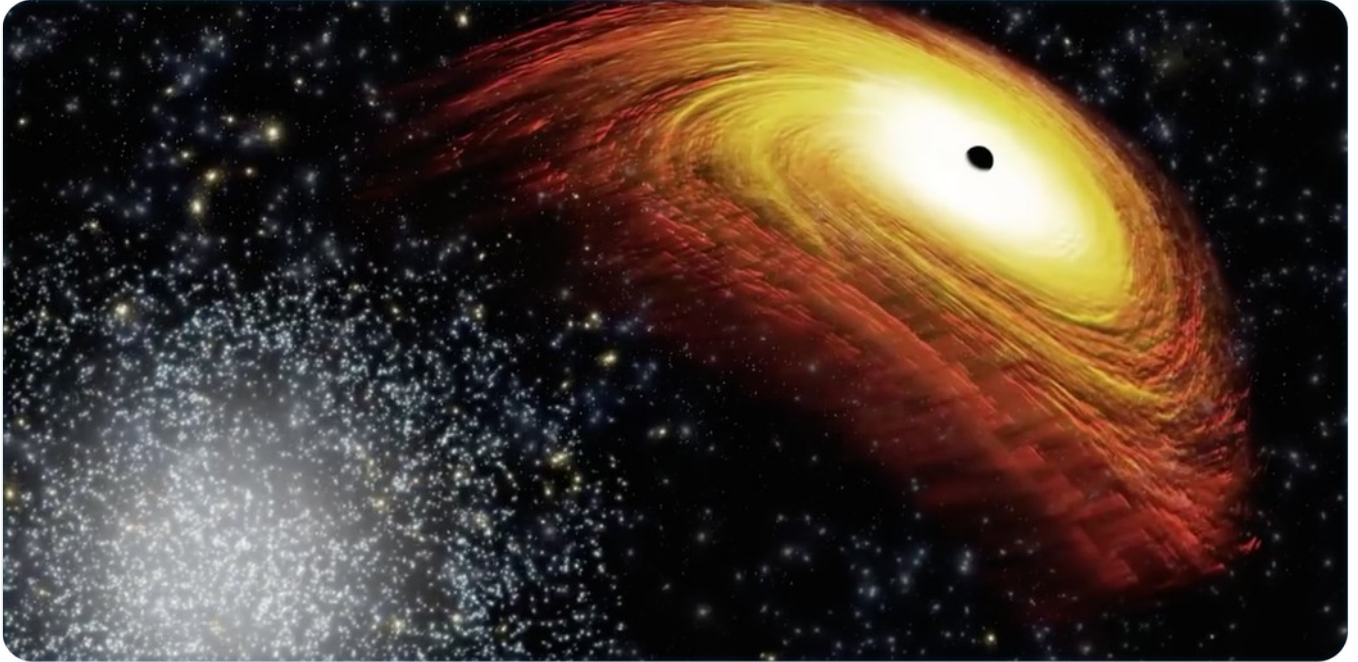

Vânătoarea unei găuri negre fugare

Ele pot crește până la dimensiuni de milioane de ori mai mari ca Soarele, au o energie foarte mare și au obiceiuri culinare extreme: devorează stele, planete stâncoase, chiar și lumina - nimic nu este lăsat în afara menului.

În timp ce găurile negre mai mici pot fi întâlnite hoinărind printre stele, cele supermasive sunt în mod normal întâlnite doar în partea centrală a galaxiilor. Din acest motiv astronomii au fost surprinși să zărească o gaură neagră care se îndepărtează de centrul galaxiei.

Urmărind lanțul de indicii, astronomii cred că au identificat cauza acestui comportament neobișnuit. Galaxia ce conține această gaură neagră a fost implicată într-o coliziune cu o altă galaxie, milioane de ani în urmă. Cele două galaxii s-au calmat în cele din urmă și s-au contopit formând o galaxie mult mai mare, fiecare aducând cu ele propria gaură neagră supermasivă.

Dar o singură galaxie nu a fost suficientă pentru ambele găuri negre. Forța de gravitație imensă a acestor obiecte le-a atras una către cealaltă, din ce în ce mai aproape, până ce în cele din urmă s-au prăbușit. Cele două galaxii au devenit una. Această explozie violentă a trimis unde gravitaționale - valuri prin spațiu - care s-au pierdut prin Univers.

Dacă aceste unde ar fi fost emise mai puternic într-o direcție ca alta, noua gaură neagră ar fi fost trimisă în direcția opusă, ar fi făcut ceea ce numim "recol". Vedem același efect atunci când este lansată o rachetă: gazele de evacuare care ies din duza motorului la o viteză mare împing racheta în direcția opusă față de Pământ, spre cer.

COOL FACT

Sistemul nostru solar este situat la 25.000 de ani lumină depărtare de centrul galaxiei și de gaura neagră supermasivă, Sagitarius A*.

More information about EU-UNAW
Space Scoop: www.unawe.org/kids/